

naschim Bohom w njebjesach na budnym dnju, tón hinaš njemóže, tón dyrbi šo s tutym praschenjom sabjeracž. Čłowjełojo šu spytali, t tajkej sbóžnosći pschińcž se šwojej čłowškej mozu, a šu pschezo sašo dyrbjeli šhonicž, so je wscho tajke prózo.wanje podarmo, a so wutroba wostawa w tajkim šwojim njeměrje. Jedyn jenicžki pucž wjedže s tuteho njeměra: Jesuš Khrystuš je pschischoł, so bě pytał a sbóžne činił, schož je šhubjene. A njemu wěra naš wjedže. Kajka móž we wěrje bydli a šcho wona dołonja, wo tym tež šłowo našeho teksta nam šwědži, po kotrymž porěčmy:

Wo prawej wěrje.

- Gladajmy 1) na wěry nadžiju a
2) na wěry dopjelnjenje.

I.

Wo prawej wěrje čzemy rěčecž. Gladajmy na wěry nadžiju! W Knjesu lubowani! Šdy bychmy šo jenotliwych šchescžijanow prascheli, hacž maju wěru, dha mohli wěscžić bycž, so jich wjele tajke praschenje by měło sa poroł. Šim šo šamo wot šo rošymi, so wěrja. Woni šo runaju tamnym Židam, kotsiž tež měnjachu, so steja w połnej, prawej wěrje, a dyrbjachu tola šlyšhecž, kať jim Knješ sa pschiklad tamneho hejtmana priódlstaji, kiž běšche pať póhan, pať bě s najmjeńšcha s póbanštwa wuschol. Dha wschať pola tuteho hejtmana namałamy wěru, kaťkaž ma bycž, wěru, kotraž wot Knjesa wschitko woczakuje, kotraž šo zyle na njeho spuscheča, kotraž šo połnje jemu dowěrja; to je ta wěra, kotraž ponižuje. Ke Knjesej pschistupuje s wušnacžom šwojeje čłowškeje šłaboscže, a je tola tať móžna, so wschitko samóže a hory pschešadža w Jesušu Khrystušu.

Wošchemjaze je, tuteho wojećšeho hejtmana s Kaper-nauma šesnacž. Sa šwojeho čžežto šhoreho wotrocžla, kotremuž žadyn lěkať niemóžesche pomhacž s jeho boloscžom, wón Knjesa prošy. Wón pschińdže s tej rjanej wěstoscžu, šo je pola Knjesa pomoz, a so njetrjeba podarmo prošecž.